«(TOO) MATCH!»

8è Premi de guió de curtmetratges en català

INT. HABITACIÓ DE JANA - NIT

JANA (62) morena, vestida amb un pijama apelfat desgastat amb dibuixos d'ossets i amb els cabells recollits de qualsevol manera en una cua de cavall, està estirada damunt del llit. Escolta MÚSICA amb uns cascos. L'habitació està decorada amb cartells de pel·lícules romàntiques com "Titanic" o "Dirty Dancing". Tota ella té un aire juvenil.
A les mans porta un telèfon mòbil amb el qual està navegant per una aplicació de cites. Va passant el dit per damunt de les fotografies i les va descartant.

S'atura davant la imatge d'un noi que s'ha fotografiat massa a prop de la pantalla. L'engrandeix per veure-la millor.

JANA

(arrugant el nas)
Ui, aquest no. Quina cara!

El rebutja i la fotografia desapareix per la banda esquerra de la pantalla.
A la següent foto, un home posa davant d'un vehicle 4x4, vestit amb roba de camuflatge i una motoserra ensangonada.

JANA

(amb cara de fastig)

Mare meva, però qui es creu que és? Rambo?

Riu i el descarta. També als deu següents perfils. Va emetent sorollets de desaprovació i comentaris despectius, mentre va passant els diferents perfils. S'atura davant d'un d'ells.

JANA

Però si aquesta fotografia està feta amb
IA! Té por que algú el reconegui?

Riu sarcàstica i el rebutja mentre teu la llengua i mou el cap amb

desaprovació.
Se senten uns TRETS al carrer. Jana aixeca el cap uns segons escoltant en silenci, i segueix *swipejant* amb el telèfon.
S'atura davant la fotografia d'un home de cabells foscos, llargs i amb ulleres. S'anomena PAU (60). Té pinta d'intel·lectual despistat. Somriu. Mira el perfil amb tota la seva informació.

JANA

(complaguda, llegeix en veu alta)

Li agraden els animals, llegir, viatjar, les pel·lis romàntiques…

Canvia de postura damunt del llit. Seu, excitada.

JANA

Busca una relació seriosa. I viu a dos carrers!

Després, busca l'última hora de connexió. Fa una hora. Tanca els ulls amb força, resa algun tipus de pregària inintel·ligible i mou amb el dit la imatge, cap a la dreta.
A la pantalla apareix un cor i se sent un "MATCH!" amb veu aguda, que prové de l'aplicació. Ha lligat.
Es posa a saltar d'alegria mentre cantusseja la CANÇÓ que està escoltant.
Seu a l'extrem del llit i li escriu un missatge.

JANA

Hola! Com va? Veig que vivim molt a prop!

Al cap d'uns segons, el telèfon PITA i li arriba la resposta.

PAU

Hola! Molt bé, i tu? Ostres, genial!

Xategen una estona. Jana cada cop està més resplendent, emocionada. Amb cara picarona, li envia un àudio de veu.

JANA

I què fas? Jo estic una mica avorrida.
Em recomanes alguna pel·lícula?

Ell li envia unes emoticones amb caretes somrients. Jana somriu. Pau li envia un missatge de veu.

PAU

Doncs en una estona em poso a veure "Dirty Dancing". És la meva pel·lícula preferida; l'hauré vist com a mil cops. Em sé els balls de memòria.

Jana es gira cap al cartell esgrogueït i gastat de la pel·lícula que està enganxat a la paret i sospira. Li respon amb emoticones d'aplaudiments i cors.
Al següent àudio que li envia, se senten crits terribles de fons que no li permeten entendre el missatge de Pau.

JANA

I aquests crits?

PAU

Uns veïns. Sempre igual. No hi ha forma que es quedin tranquils. No et preocupis.

Jana s'estira damunt del llit. Deixa el telèfon a un costat i mira durant uns segons el sostre, pensativa.
Sospira amb tristesa i torna a agafar el telèfon.

JANA

Saps? Trobo a faltar sortir a passejar i berenar a

la cafeteria de la plaça del Parxís.

Pau la contesta en un missatge.

PAU

I jo! La conec! I les seves pastes de xocolata blanca… Però sobretot, al cambrer de les set. Molt antipàtic.

Esclata en una riallada. Tecleja.

JANA

Sí! Era molt borde!

PAU

I el fill del cap, per això l'aguantaven allí.

Jana somriu. Està vermella com un perdigot, resplendent.

S'embraveix i comença a teclejar. Borra allò que acabava d'escriure. Torna a escriure. Es mossega una ungla, nerviosa. Envia el missatge.

JANA

Quedem demà per veure'ns allí?

Espera expectant uns segons la seva resposta.

PAU

Sí! Genial.

Jana crida d'alegria i roda per damunt del llit fins que cau per un costat.

S'aixeca de genollons, gemegant dolorida, i s'aparta els cabells de la cara amb un moviment ràpid i descuidat, per continuar escrivint.

JANA

Allí ens veiem. A les set.

S’acomiaden amb emoticones de petons.

INT. BANY DE JANA - DIA

Jana Surt de la dutxa amb el pèl moll. Davant del mirall, es pentina amb els dits, es dibuixa la ratlla amb eyeliner damunt de les parpelles i es posa màscara de pestanyes amb molt de compte. Es posa desodorant, crema hidratant i perfum al coll, canells i somrient picarona, entre les cames.

INT. HABITACIÓ DE JANA - DIA

Davant de l’armari, comença a treure peces de roba. Descarta vestits i faldilles. Finalment, es posa uns pantalons llargs gruixuts, i una armilla de cacera per damunt de la camiseta ajustada, amb escot.
Es lliga a la cama un ganivet de grans dimensions. Treu d’un calaix una pistola automàtica que carrega i guarda sota l’aixella. Damunt, es posa una jaqueta còmoda, una motxilla amb aigua i unes galetes. A punt de sortir, retrocedeix per agafar un bat de beisbol del paraigüer.

INT. PASSADÍS DE LA CASA DE JANA - DIA

Posa davant del mirall del passadís amb el bat; primer, de manera sexi i després, de forma amenaçadora. Riu. Li llença un petó a la imatge del mirall, contenta. Surt al carrer.

EXT. CARRER - DIA

El carrer està desert. Jana sorteja cotxes amb les portes obertes i estacionats de qualsevol manera. La brossa s’amuntega per tot arreu. Les botigues tenen els aparadors trencats i els edificis

són buits. Té un aspecte desolador.
Jana camina mirant a totes bandes, alerta. Intenta no fer soroll. Se sent un MURMURI creixent que s'acosta. Jana es posa tensa. Agafa el bat amb força.

EXT. CAFETERIA PLAÇA DEL PARXÍS - DIA

Jana, suada, despentinada i amb la caçadora trencada, avança per un carrer on es veu brossa per terra, cotxes accidentats i buits, maletes, papers i bosses de la compra. A la mà duu el bat de beisbol brut de sang.

Un zombi li surt al pas i ella li dona cops fins que cau a terra i deixa de moure's.

Va avançant, amagant-se entre els cotxes i les entrades dels edificis, fins a arribar al bar on ha quedat amb Pau.
Para un moment per eixugar-se la suor i intenta arreglar-se, passant-se la màniga de la jaqueta per cara. Es pentina amb els dits com pot, mirant-se en un aparador. Es pessiga les galtes per donar-se color.

INT. CAFETERIA PLAÇA DEL PARCHÍS - DIA

Entra al bar on s'ha citat. Les cadires i les taules estan per terra de qualsevol manera, trencades. Un home seu en una taula parada. Se sorprèn. Torna a mirar a l'home que la saluda somrient.

Va brut, amb barba de molts dies, calb i duu les ulleres enganxades amb cel·lo.

PAU

(parlant fluixet i aixecant la mà)

Jana?

JANA

(dubtant)

Sí, però… les fotos…

PAU

Ah, sí! Tenen uns quants anys però m'agraden.

JANA

(decebuda)

Ah… Alguna cosa més que hagi de saber?

Comencen a parlar i li confessa que no li agraden les pel·lícules romàntiques, li fan por els animals, no recorda quan va ser l'últim cop que va llegir un llibre i està a l'aplicació perquè la seva dona l'ha deixat per un tio que té un 4x4 i una motoserra. Jana no pot parar de riure davant tanta informació que no té res a veure amb el seu perfil de l'aplicació. Es relaxa i es posa còmoda.

De cop, Jana veu quelcom que es reflecteix al vidre i es mou a la seva esquena. Es gira i es posa alerta. Agafa amb força el bat. Tres zombis apareixen. No s'han adonat de la seva presència de la parella. Van directes a la barra, agafen les tasses trencades i intenten beure cafè, sense massa èxit, en una paròdia d'allò que algun dia haurien fet en aquell mateix bar, de forma habitual. Al girar-se per marxar, un d'ells els descobreix i els ataca. La resta se suma i Es llencen damunt de Pau que està més a prop de la barra.

Jana resta petrificada. La desperta del xoc els crits d'un i els udols, dels altres. Avança decidida cap a ells i traient el ganivet, comença a repartir a tort i a dret.

Durant uns segons, mira a Pau que està a terra, mort i ple de sang i mossegades. Comença a convulsionar, transformant-se en zombi. S'inclina i li clava una ganivetada. Sospira mentre guarda l'arma al seu lloc.

Desfà els seus passos cap a casa seva amb aspecte derrotat i plena

de sang.

EXT. CARRER - DIA

Desfà els seus passos en direcció a casa seva, amb aspecte derrotat i plena de sang.
El so estrident de «MATCH!» la desperta. Mira el telèfon i veu a

l'aplicació la cara d'un home canós de cabells curts, al costat de la seva, amb un cor que els uneix. Acaba de lligar. Es posa vermella, complaguda.

De cop, un zombi apareix del no-res i se li planta davant. Jana, espantada i emprenyada, li clava cops amb el telèfon al cap fins que el remata, mentre va repetint com en bucle i encegada: "No m'esgarrareu una altra cita!".

Eixuga la pantalla bruta de sang amb la màniga i somriu. Continua caminant cap a casa, animada.

FI